

Mūsu Kunga un Pestītāja
Jēzus Kristus Ciešanu dievkalpojums
LIELAJĀ PIEKTDIENĀ

Ievads

Kungs, dod man spēku Tavas mokas vērot, To dziļo mīlestības jūru mērot, Kas Tevi, grēku nastu nesot, spieda Mirt mūsu vietā.

Ar Dievu viens un tomēr miesās dzimis, No debess pils līdz zemes pīšļiem grimis. Un beidzot miris grēcinieku labā Pie krusta staba.

Kāds darbs, kāds brīnums, kas še priekšā stājas, Sirds dreb un nevar saprast to, kā klājas, Prāts šausmās reibst, kad apcer baigo stāstu Par grēka lāstu!

Dievs taisni spriež, Viņš soda visu ļaunu; Dievs pestī mūs, dod arī spēku ļaunu. Pie krusta to ar bailēm un ar prieku Es vērā lieku.

Ak Kungs, uz kuŗa nopelnu es ceru, Es, zemē krītot, Tavu roku tveru, Kā bērns priekš mīļā Tēva vaiga smaidu, Uz Tevi gaidu.

Kungs, saņem manu vājo pateicību Par Tavu lielo, lielo Žēlastību, Ar ko Tu savu dzīvību no sevis Par mani devis.

Christian Fuerchtgott Gellert, atdzejojis Roberts Bērziņš (86. dziesma)

Uzaicinājums
INVITATORIUM
Grēksūdze
CONFITEOR

Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki aplāti.

Višspēcīgais Dievs, sirdszēlīgais Tēvs! **Es, nabaga grēcinieks, tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu apgrēkojies domās, vārdos un darbos. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es tevi lūdzu tavas lielās apžēlošanās un tava mīļā Dēla Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: esi man, grēciniekam, žēlīgs, piedod man visus manus grēkus un dod man sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties.**

Kungs, apžēlojies! Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Kad jūs, savus grēkus nožēlodami, ticībā iepriecināties ar mūsu Pestītāja Jēzus Kristus nopelnu, no saviem grēkiem gribat atstāties un Dieva svētajam prātam paklausīt, tad uz tādu jūsu grēku sūdzēšanu un lūgšanu kā aicināts un iecelts Dieva vārda kalps es jums pasludīnu Dieva žēlastību un apliecinu pēc Kunga Jēzus Kristus pavēles, ka visi jūsu grēki jums piedoti Tēva un Dēla ✠ un Svētā Gara vārdā. **Āmen.**

Piedošanas
pasludinājums
ABSOLUTIO

Sveicinājums
SALUTATIO

Tas Kungs ar jums! **Un ar tavu garu!**

Lūgšana
ORATIO

Lūgsim! Dievs, Tu, kas caur mūsu Kunga, Tava Svaidītā, ciešanām esi atņēmis varu nāvei, ko no vecā grēka mantojušas visas paaudzes; mēs, kam piemīt iznīcīgā zemišķā daba, Tevi lūdzam: dari mūs līdzīgus Tavam Dēlam, lai mūsos iemājo Viņa debešķīgā daba, un mēs caur Tavu žēlastību topam izglābti. Caur Viņu, mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību. **Āmen.**

Dievārdi

Vecās Derības
lasījums
LECTIO

Lasījums no Hoz 6:1-6 nāciet, atgriezīsimies atkal pie Tā Kunga! Viņš mūs gan ir saplosījis, Viņš mūs arī dziedinās; Viņš mūs ir sasitis, un Viņš arī pārsies mūsu brūces. 2 Pēc divām dienām Viņš mūs darīs jauna dzīvības spēka pilnus; trešajā dienā Viņš liks mums piecelties, lai mēs dzīvotu Viņa vaiga priekšā. 3 Tad mēs veltīsim visu savu uzmanību un neatlaidīgi centīsimies, lai atzītu To Kungu. Jo Viņš atmirdzēs kā skaista rīta ausma cauri mākoņu plīvuram un nāks pie mums kā lietus, kas veldzē zemi. 4 Ko lai Es tev daru, Efraim, un tev, Jūda? Jo jūsu mīlestība ir kā rīta mākonis un kā rasa, kas ātri nozūd. 5 Tādēļ jau Es arī lieku šaut viņus ar praviešu runām un nogalinu viņus ar Manas mutes vārdiem, lai Mana taisnība atmirdzētu kā uzaustoša gaisma. 6 Jo Man ir prieks par mīlestību un ne par upuriem nokautiem lopiem, Man patīk Dieva atziņa un nebūt ne dedzināmie upuri. Tā Kunga vārds. **Pateicība Dievam.**

Epistulas
(vēstules)
lasījums
LECTIO

Lasījums no 2Moz 12:1-11 Tad Tas Kungs runāja uz Mozu un Āronu Ēģiptes zemē, sacīdams: 2 "Šis mēnesis lai jums ir pirmais mēnešu vidū, ar šo mēnesi lai jums iesākas gads. 3 Sakiet visai Israēla draudzei: šī mēneša desmitajā dienā lai ikviena nama tēvs ņem vienu jēru, uz katru namu vienu jēru. 4 Un, ja kādam nama rocība par mazu, lai tiktu pie jēra, tad lai viņš ņem kopā ar savu kaimiņu, kas viņa namam tas tuvākais, pēc dvēseļu skaita; pēc tā, ko viens var apēst, būs skaitīt jērus. 5 Nevainojamu jēru, gadu vecu aunēnu jūs ņemiet; vai no avīm, vai no kazām to ņemiet. 6 Un glabājiet tos līdz mēneša četrpadsmitajai dienai; tanī ap vakara laiku visai sapulcētai Israēla draudzei tie jānokauj. 7 Tad paņemiet no šīm asinīm un apziediet abus durvju stabus un palodu namiem, kuros jūs to ēdīsiet. 8 Un ēdiet to gaļu tanī naktī, uz uguns ceptu, un ar neraudzētu maizi un rūgtām zālēm to ēdiet. 9 Neēdiet to jēlu vai sutinātu ūdenī, bet tikai ugunī ceptu, galvu, lielus un iekšas. 10 Un neatliciniet neko no tā līdz rītam, bet, kas līdz rītam atlicis, to sadedziniet ugunī 11 Un šādi jūs to ēdiet: jūsu gurni lai ir apjoztī un jūsu kājas apautas sandalēm, jūsu ceļaspieķi lai ir jūsu rokās; un steigšus to ēdiet; tas ir Tā Kunga Pashā. Tā Kunga vārds. **Pateicība Dievam.**

**Ak galva asiņaina Un ērkšķiem kronēta, Ak galva nāves vainā Un sāpēs noliekta!
Ak galva, augsti celta, Ar godu rotāta, Nu apsmieta un pelta, Sirds Tevi sveicina!**

Paul Gerhardt un Bernard Clairvaux, atdzejojotājs nezināms (73)

Sveicinājums
SALUTATIO
Evanģēlija
lasījums
EVANGELIUM

Tas Kungs ar jums! **Un ar tavu garu!**

Lasījums no mūsu Kunga Jēzus Kristus evanģēlija, ko uzrakstījis svētais Jānis. **Gods tev, Kungs!**

Jņ 18:1-19:42 To sacījis, Jēzus ar Saviem mācekļiem aizgāja pāri Kidronas strautam; tur bija dārzs. Tanī Viņš un Viņa mācekļi iegāja. 2 Bet arī Jūda, Viņa nodevējs, zināja šo vietu, jo Jēzus ar Saviem mācekļiem tur daudzreiz bija bijuši kopā. 3 Tad nu Jūda, paņēmis kareivju nodaļu un augsto priesteru un farizeju sulaiņus, ieradās tur ar lāpām, lukšiem un ieročiem. 4 Zinādams visu, kam jānāk pār Viņu, Jēzus izgāja tie pretim un sacīja: "Ko jūs meklējat?" 5 Tie atbildēja Viņam: "Jēzu Nacarieti." Viņš tiem saka: "Es tas esmu." Bet arī Viņa nodevējs Jūda stāvēja pie viņiem. 6 Kad nu Viņš teica: Es tas esmu, - tie atkāpās un nokrita pie zemes. 7 Tad Viņš vēlreiz viņus jautāja: "Ko jūs

meklĕjat?" Un tie atbildĕja: "Jĕzu Nacarieti." 8 Jĕzus atbildĕja: "Es jums esmu sacĭjis, ka Es tas esmu; ja jĕs Mani meklĕjat, tad lai ņie aiziet!" 9 Tā piepildĭjās vārdi, ko Viņš bija teicis: "No tiem, ko Tu Man esi devis, Es nevienam neesmu ļāvis iet bojā." 10 Tad Sĭmanis Pĕteris, kam bija zobens, izvilkā to, cirtā augstā priesterā kalpam un nocirtā tam labo ausi. Bet kalpā vārds bija Malhs. 11 Tad Jĕzus sacĭja Pĕterim: "Bāz zobenu makstĭ! Vai tad Man nedzert to biķeri, ko Mans Tĕvs Man ir nolĭcis?" 12 Pĕc tam kareivji lĭdz ar virsnieku un jĕdu sulaiņiem saņĕma Jĕzu, sasĕja To 13 un aizveda papriekš pie Annas, jo tas bija sievastĕvs Kajafam, tā gada augstajam priesterim. 14 Bet Kajafa bija tas, kas jĕdiem bija devis padomu, ka esot pareizi, ka viens cilvĕks mirst, ja to prasa tautas labums.

(2.p.) Ak vaigs, kas citkārt godā, No kā viss dreb un trĭc, Tu tagad esi sodā, Smiets, nievāts, apmĕdĭts! Nu grūtās nāves mokās Tavs jaukums izdzisĭs Nu grĕcinieku rokās Nu esi nodots viss!

15 Bet Jĕzum sekoja Sĭmanis Pĕteris un vĕl viens māceklis. ņis māceklis augstajam priesterim bija pazĭstams un iegāja lĭdz ar Jĕzu augstā priesterā pilĭ. 16 Bet Pĕteris palĭka ārpusĕ pie durvĭm stāvot. Tad otrs māceklis, kas augstajam priesterim bija pazĭstams, iznāca ārā, runāja ar durvju sargu un ievēda Pĕteri iekšā. 17 Tad kalpone, kas sargāja durvis, saka Pĕterim: "Vai arī tu nepiederĭ pie ņĭ cilvĕka mācekļiem?" Bet viņš saka: "Nepiederu." 18 Tur stāvĕja kalpi un sulaiņi, kas no oglĕm bija sakūruņi uguni un sildĭjās, jo bija auksts; bet arī Pĕteris bija nostājis pie viņiem un sildĭjās. 19 Pa to laiku augstais priesteris vaicāja Jĕzum par Viņa mācekļiem un par Viņa mācĭbu. 20 Jĕzus viņam atbildĕja: "Es pilnĭgi atklāti esmu runājis pasaules priekšā; Es pastāvĭgi esmu mācĭjis sinagogā un Templĭ, kur sanāk visi jĕdi, un neko neesmu runājis slepeni. 21 Ko tu Mani jautā? Jautā tiem, kas dzirdĕjuņi, ko Es uz tiem esmu runājis; tie zina, ko Es esmu teicis." 22 Kad Viņš to bija teicis, viens no sulaiņiem, kas tur stāvĕja, Jĕzum iesita vaigā, sacĭdams: "Vai Tu tā atbildĭ augstajam priesterim?" 23 Jĕzus viņam atbildĕja: "Ja Es nepareizi esmu runājis, tad pierādi, ka tas bija nepareizi; bet, ja Es esmu runājis pareizi, ko tu Mani sit?" 24 Tad Anna Viņu sasietu sūtĭja pie augstā priesterā Kajafas. 25 Bet Sĭmanis Pĕteris stāvĕja un sildĭjās. Tie viņam sacĭja: "Vai arī tu nepiederĭ pie Viņa mācekļiem?" Bet viņš liedzās un sacĭja: "Nĕ."

26 Viens no augstā priesterā kalpiem, radnieks tam, kam Pĕteris bija nocirtis ausi, vĕl saka: "Vai es tevi neredzĕju pie Viņa dārzā?" 27 Tad Pĕteris atkal liedzās; un tūdaĭ gailis dziedāja.

(3.p.) Ko Tu, Kungs, cietis esi, Es vienĭgs pelnĭjis, Tos grĕkus, ko Tu nesi, Es esmu darĭjis. Nu ņe es, nabags, sūdzu, Kas krājis dūsmĭbu, Apžĕlojies, kad lūdzu, Par mani sagrauztu!

28 No Kajafas tie Jĕzu ved uz pārvaldnieka pili. Bija agrs rĭts. Paņi tie neiegāja pārvaldnieka pilĭ, lai neapģānĭtos, bet varĕtu ĕst Pashā jĕru. 29 Tad Pilāts iznāca pie tiem ārā un teica: "Kādu sūdzĭbu jĕs ĕĕjat pret ņo cilvĕku?" 30 Tie atbildĕja viņam: "Ja Viņš nebĕtu ļaundaris, mĕs Viņu nebĕtu tev nodevuņi." 31 Tad Pilāts viņiem sacĭja: "ņemiet jĕs Viņu un tiesājiet Viņu pĕc sava likuma!" Jĕdi viņam sacĭja: "Mums nav tiesĭbu nevĕnu nonāvēt." 32 Tā sāka piepildĭties Jĕzus vārdi, ko Viņš bija teicis par to, kādā nāvē Viņam bija mirt. 33 Tad Pilāts atkal iegāja savā pilĭ, iesauca Jĕzu iekšā un sacĭja Viņam: "Vai Tu esi Jĕdu ķĕniņš?" 34 Jĕzus atbildĕja: "Vai tu to saki no sevis, jeb vai citi tev par Mani stāstĭjuņi?" 35 Pilāts atbildĕja: "Vai tad es esmu jĕds? Tava tauta un augstie priesteri man Tevi ir nodevuņi. Ko Tu esi darĭjis?" 36 Jĕzus atbildĕja: "Mana valstĭba nav no ņĭs pasaules. Ja Mana valstĭba bĕtu no ņĭs pasaules, mani sulaiņi cĭnĭtos par to, lai Es nekrĭstu jĕdu rokās. Bet nu Mana valstĭba nav no ņĕjenes." 37 Tad Pilāts Viņam sacĭja: "Tad Tu tomĕr esi ķĕniņš?" Jĕzus atbildĕja: "Tu pareizi saki, Es esmu

Ķēniņš. Tāpēc Es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi." 38 Pilāts Viņam saka: "Kas ir patiesība?" Un, to sacījis, viņš atkal izgāja ārā pie jūdiem un saka viņiem: "Es nekādas vainas pie Viņa neatrodu. 39 Bet jums ir paradums, ka es jums Pashā vienu atlaižu. Vai jūs gribat, ka es jums atlaižu Jūdu ķēniņu?" 40 Tad viņi atkal brēca: "Ne Šo, bet Barabu!" Bet Baraba bija laupītājs. 19 1 Tad Pilāts ņēma Jēzu un lika Viņu šaut. 2 Un kareivji, nopinuši vainagu no ērkšķiem, uzlika Viņam to galvā un aplika Viņam purpura apmetni, 3 nostājās Viņa priekšā un sacīja: "Esi sveicināts, Jūdu ķēniņ." Un tie Viņu sita vaigā. 4 Tad Pilāts atkal izgāja ārā un saka viņiem: "Redziet, es Viņu vedu pie jums ārā, lai jūs zinātu, ka es nekādas vainas pie Viņa neatrodu." 5 Tad Jēzus iznāca ārā ērkšķu vainagā un purpura apmetnī. Un Pilāts viņiem saka: "Redziet, kāds cilvēks!" 6 Kad nu augstie priesteri un sulaiņi viņu redzēja, tie brēca: "Sit Viņu krustā, sit Viņu krustā!" Pilāts viņiem saka: "Ņemiet jūs Viņu un sitiet krustā! Jo es pie Viņa vainas neatrodu!" 7 Jūdi viņam atbildēja: "Mums ir savs likums, un pēc šī likuma Viņam jāmirst, jo Viņš Sevi darījis par Dieva Dēlu." 8 Kad Pilāts šos vārdus dzirdēja, viņš vēl vairāk nobijās, 9 iegāja atkal savā pilī un saka Jēzum: "No kurienes Tu esi?" Bet Jēzus viņam nedeva nekādu atbildi. 10 Tad Pilāts Viņam sacīja: "Vai Tu ar mani nerunā? Vai Tu nezini, ka man ir vara Tevi atlaist un vara Tevi sist krustā?" 11 Jēzus atbildēja: "Tev nebūtu nekādas varas pār Mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes, tāpēc tam, kas Mani tev nodevis, ir lielāks grēks." 12 No šī brīža Pilāts meklēja Viņu atlaist. Bet jūdi brēca: "Ja tu Viņu atlaid, tu neesi ķeizara draugs! Katrs, kas pats sevi ceļ par ķēniņu, sacelšas pret ķeizaru!" 13 Kad Pilāts dzirdēja šos vārdus, viņš Jēzu izveda ārā un pats apsēdās soģa krēslā uz laukuma, sauksa akmeņu klāsts, ebrejiski Gabata. 14 Bija sataisāmā diena pirms Pashā, ap sesto stundu. Un viņš saka jūdiem: "Redziet, jūsu Ķēniņš!" 15 Bet tie brēca: "Nost, nost ar To! Sit Viņu krustā!" Pilāts viņiem saka: "Vai lai es jūsu Ķēniņu situ krustā?" Augstie priesteri atbildēja: "Mums nav neviena ķēniņa kā vien ķeizars!" 16 Tad viņš To atdeva tiem, lai tie Viņu sistu krustā. Tad tie saņēma Jēzu.

(4.p.) Mans Gans, mans Glābējs īstais, Ak, mani pieņemi! No Tevis, Avots šķīstais, Plūst visi labumi. Tu mani spirdzinājis Ar saldu barību, Tavs Gars ir dāvinājis Man debess līksmību.

17 Un Viņš, Savu krustu nesdams, gāja uz vietu, ko sauc par pieres vietu, ebrejiski Golgatu. 18 Tur tie Viņu sita krustā un kopā ar Viņu divus citus, katrā pusē vienu, bet vidū Jēzu. 19 Bet Pilāts lika taisīt uzrakstu un piestiprināt to pie krusta; tur bija rakstīts: JĒZUS NACARIETIS, JŪDU ĶĒNIŅŠ. 20 Šo uzrakstu lasīja daudzi jūdi, jo vieta, kur Jēzus bija krustā sists, bija tuvu pie pilsētas; un rakstīts bija ebreju, romiešu un grieķu valodā. 21 Tad jūdu augstie priesteri sacīja Pilātam: "Neraksti: Jūdu ķēniņš, bet kā Viņš sacījis: Es esmu Jūdu ķēniņš." 22 Bet Pilāts atbildēja: "Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis." 23 Bet kareivji, piesituši Jēzu pie krusta, ņēma Viņa drēbes un sadalīja tās četrās daļās, katram kareivim pa daļai. Tāpat tie paņēma Viņa svārkus. Svārki nebija šūti, bet izausti viscaur no viena gabala. 24 Tad tie sacīja cits citam: "Tos nesadalīsim, bet metīsim par tiem kauliņus, kam tie piederēs." Tā piepildījās raksti: tie Manas drēbes izdalījuši savā starpā un par Manu apgērbu metuši kauliņus. - Tā darīja kareivji. 25 Bet pie Jēzus krusta stāvēja Viņa māte, Viņa mātes māsa, Marija, Klopas sieva, un Marija Magdalēna. 26 Tad Jēzus, ieraudzījis Savu māti un viņai līdzās mācekli stāvam, ko Viņš mīlēja, saka mātei: "Sieve, redzi, tavs dēls!" 27 Pēc tam Viņš saka māceklim: "Redzi, tava māte!" No tā brīža māceklis viņu ņēma pie sevis. 28 Pēc tam, zinādams, ka viss ir pabeigts un lai piepildītu rakstus līdz galam, Jēzus sacīja: "Man slāpst!" 29 Tur stāvēja trauks ar etiķi; tie uzsprauda sūkli ar etiķi uz izapa stiebra un to pacēla pie Viņa mutes. 30 Etiķi ņēmis, Jēzus sacīja: "Viss piepildīts!" Un, galvu nokāris, atdeva garu

Dievam.

(5.p.) **Tev saku pateicību, Ak dārgais Pestītājs, par Tavu mīlestību, Tu mani dziedināji! Es turēšos pie Tevis ar drošu cerību, Tu iemantot man devis Pat nāvē dzīvību.**

31 Bet bija sataisāmā diena, un, negribēdami, ka miesas pa sabatu paliktu pie krusta, jo šī sabata diena bija sevišķi liela, jūdi lūdza Pilātu, lai viņš liktu satriekt tiem lielus un viņus noņemt. 32 Tad kareivji nāca un satrieca pirmajam lielus, tāpat otram, kas kopā ar Viņu bija krustā sists. 33 Bet, nonākot līdz Jēzum un redzot, ka Viņš ir jau miris, tie Viņa lielus nesatrieca. 34 Bet viens no kareivjiem Viņam iedūra sānos šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un ūdens. 35 Un, kas to redzējis, tas to ir apliecinājis, un viņa liecība ir patiesa. Un viņš zina, ka viņš runā patiesību, lai arī jūs ticētu. 36 Jo tas notika, lai piepildītos raksti: nevienu kaulu Viņam nebūs salauzt. 37 Un cita rakstu vieta atkal saka: viņi raudzīsies uz To, ko tie sadūruši. 38 Pēc tam Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, bet tikai slepenībā, tāpēc ka viņš baidījās no jūdiem, lūdza Pilātu, lai tas atļautu noņemt Jēzus miesas; un Pilāts atļāva. Tad viņš nāca un noņēma Viņa miesas. 39 Bet arī Nikodēms nāca, kas kādreiz naktī pie Viņa bija nācis, un atnesa svaidāmās zāles, maisījumu no mirrēm un alvejas, kādas simts mārciņas. 40 Tad viņi paņēma Jēzus miesas un satina tās autos kopā ar smaržvielām, pēc jūdu bērū paražām. 41 Bet tanī vietā, kur viņus bija krustā situši, bija dārzs un šinī dārzā jauna kapa vieta, kurā vēl neviens nebija glabāts. 42 Tur tie ielika Jēzu jūdu sataisāmās dienas dēļ, jo kapa vieta bija tuvu. Tā Kunga vārds. **Slava tev, Kristu!**

(6.p.) **Kad šķiršanās būs klātu, No manis nešķiries, Dod mirstot drošu prātu, Pie manis pietājies! Kad satverts nāves rokām, Es bailēs iegrimšu, Glāb mani tad no mokām Ar Tavu ciešanu!**

Lielā lūgšana

<i>Diakons:</i>	Mīlie, lūgšim par svēto Dieva Baznīcu, lai Dievs, mūsu Kungs visā pasaulē tai dāvā mieru, sargā to un vieno cīņā pret ļauno, lai dzīvojam mierā Dievam, visuvarenajam Tēvam, par godu!
<i>Mācītājs:</i>	Visvarenais, mūžīgais Dievs, Tu, kas savā Dēlā Jēzū Kristū esi atklājis savu godību visām tautām, mēs lūdzam Tevi: veicini Tavas žēlsirdības darbus, ko dara Tava Baznīca un dod, lai tā pieaug plašumā un spēkā, un arvien paliek ticībā, sludinādama Tavu Vārdu. Caur Viņu, mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.
Draudze:	Āmen.
<i>Diakons:</i>	Lūgšim par mūsu Baznīcu, mūsu arhibīskapu un bīskapiem, par mācītājiem, par tiem, kas kalpo evaņģēlista amatā, par visiem, kam uzticēta atbildīga kalpošana Baznīcā, un par visu svēto Dieva tautu!
<i>Mācītājs:</i>	Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas ar savu Garu vadi un svēto savus ļaudis, mēs lūdzam Tevi, uzklausi mūsu lūgšanas, dāvēni Taviem kalpiem uzticību un pastāvību, un rādi caur viņiem mums ceļu uz mūžīgo dzīvību. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.
Draudze:	Āmen.
<i>Diakons:</i>	Lūgšim par valstu vadītājiem un par tiem, kas viņu uzdevumā pilda savu amatu, un visiem, kam vara, lai Dievs valda viņu sirdis, ka tie piepilda Viņa prātu, lai mēs varam dzīvot mierā!

Mācītājs: Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas esi taisns tiesnesis un valdnieks visām tautām, uzlūko savā žēlastībā tos, kas valda, lai visur pasaulē tiek veicināta ticība un ļaudis dzīvo drošībā. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: **Āmen.**

Diakons: Lūgšim par tiem, kas gatavojas svētajai Kristībai, ka mūsu Kungs un Dievs uzklausa viņus un atver savas žēlastības vārtus, lai viņi, jaunatdzimuši caur ūdeni un saņēmuši grēku piedošanu, ienāk Dieva žēlastības apsolījumā, Viņa Dēla Miesā – svētajā Baznīcā!

Mācītājs: Visvarenais, mūžīgais Dievs, Tu, kas dāvinei savai Baznīcai arvien jaunus Tavus bērnus, mēs Tevi lūdzam: vairo viņu ticību un atziņu, lai, atdzimuši kristības avotā, tie tiek pieskaitīti Tavu bērnu pulkam. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: **Āmen.**

Diakons: Mīļie, lūgšim Dievu, visuspēcīgo Tēvu, lai Viņš šķīstī pasauli no visiem maldiem, lai Viņš novērs slimības, badu un ciešanas, lai atbrīvo netaisni vajātos, dziedina slimos, ved mājās tos, kas svešumā, un tos, kuri vētrā, lai iaved miera ostā!

Mācītājs: Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas esi mierinājums izmisušajiem un stiprums cietējiem, uzklausi nomākto ļaužu lūgšanas, lai savās grūtībās viņi gūst iepriecinājumu no Tavas žēlastības pilnās klātbūtnes. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: **Āmen.**

Diakons: Lūgšim arī par tiem, kas maldos un kas atšķēlušies no patiesās ticības, lai Dievs ved viņus atpakaļ savā svētajā Baznīcā!

Mācītājs: Visvarenais, mūžīgais Dievs, kas esi glābējs ikvienam un nevēlies neviena cilvēka pazušanu, savā žēlastībā uzlūko sātana pieviltās dvēseles un liec maldīgajām sirdīm ieraudzīt savu aplamību, un rast ceļu atpakaļ Tavas patiesības kopībā. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: **Āmen.**

Diakons: Lūgšim par Dieva izredzēto ebreju tautu, lai viņi, kas pirmie sadzirdēja Dieva balsi, pieaugtu mīlestībā uz Kunga vārdu un būtu uzticīgi Viņa Derībai!

Mācītājs: Visvarenais Dievs, Tu, kas Ābrahamam un viņa pēcnācējiem devi apsolījumus, mēs Tevi lūdzam: uzklausi savas draudzes lūgšanas, lai pirmā Tevis izvēlētā tauta varētu atrast sev pestīšanu. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: **Āmen.**

Diakons: Lūgšim par tiem, kas Kristum netic, lai viņi, atmetuši savu elku kalpošanu un atteikuši grēcīgai dzīvei, saņem Svētā Gara gaismu un atrod pestīšanas ceļu!

Mācītājs: Visvarenais mūžīgais Dievs, Tu, kas esi cilvēkus tā radījis, ka viņi arvien ilgojas pēc Tevis un, vienīgi atraduši Tevi, gūst savai dvēselei mieru, mēs lūdzam Tevi: dod, ka pieaugam mīlestībā uz Tevi un cits uz citu, lai tie, kas vēl nav ieraudzījuši Tavu gaismu, to saskatītu arī caur mūsu liecību. Caur mūsu Kungu, Jēzu Kristu, Tavu Dēlu, kas ar Tevi Svētā Gara vienībā dzīvo un valda, Dievs no mūžības uz mūžību.

Draudze: Āmen.

Liec galvu krusta priekšā! Tā zīme svētākā, Jo Jēzus krustu nesa Bez vaida Golgatā. Un ja tev dzīves ceļā Ir nasta nesama, Tad nesi to kā Jēzus, Bez naida, rūgtuma!

Liec galvu krusta priekšā! Tā zīme svētākā. Tik daudz mums piedots tika Pie krusta Golgatā! Un ja tev dzīves ceļā Kāds pāri darīja, Tad piedod arī viņam, Kā Jēzus piedeva!

Liec galvu krusta priekšā! Tā zīme svētākā, Jo Jēzus mūsu grēkus Ir dzēsis Golgatā; Un ja tev dzīves ceļā Pat zustu cerība, Tad zini: arī tevi Viņš mirstot pestīja.

Liec galvu krusta priekšā! Tā zīme svētākā. Pie krusta Jēzus mira Bez vainas Golgatā; Un ja tev dzīves ceļā Reiz sāpēs jāsalūzt, Stiep rokas pretim krustam: Tavs glābējs Jēzus būs!

Edgars Kīplops (89)

Krusta godināšana

Tiek ienests krusts

Krusta nesējs pie durvīm: Lūk, Krusta koks, kurā pacelts pasaules Pestītājs!

Nāciet, godināsim Viņu!

Krusta nesējs baznīcas vidū: Lūk, Krusta koks, kurā pacelts pasaules Pestītājs!

Nāciet, godināsim Viņu!

Krusta nesējs pie altāra: Lūk, Krusta koks, kurā pacelts pasaules Pestītājs!

Nāciet, godināsim Viņu!

Tad mācītājs paņem krustu un pārmijus ar draudzes darbiniekiem tur to, līdz visi pagodinājuši. Kad godināšana galā, krustu noliek uz altāra. Tad pienes Dievgalda dāvanas.

Dievgalds

Dziesma
un dāvanu
pienešana
OFFERTORIUM

Dieva Gars, ar svētām liesmām, Mūsu sirdīs nolaidies, Ka ar karstām slavas dziesmām Godināts top mūsu Dievs. Kristus draudzes locekļi, Mēs, kas dārgi pestīti, Visu citu aizmirsīsim, Jēzus krustu uzskatīsim!

Svēti cienīt pats mums māci Jēzus Kristus ciešanu, Stiprināt mums sirdī nāci Kristus krusta derību. Svētās domās lai stāv prāts, Uz to Kungu pacilāts. Lai mums as'ras birst no vaiga, Kad Viņš krusta ceļu staigā.

Raksti dziļi mūsu prātā, Ko Viņš saka, kad sirds lūzt, Sirds lai mums top drošināta, Kad Tam nāves sviedri plūst Un kad visu pārcietis, Mirdāms sauc: "Tas piepildīts!" Un tad Viņa svētā miesa Nodota top nāves tiesā.

Dieva draudze, draudze svēta, Uz šo Draugu paraugies! Tam tu esi novēlēta, Tas dod mūžam priecāties. Kāda augsta svētība Tev šais dienās gādāta! Klusu, trokšņi, pasaul's nieki! Sirdī mums aust debess prieki.

Bēdas, sāpes, nāves moka Mēs ar Jēzu nesīsim, Kā Viņš mirstot Dieva rokās Savu garu nodosim. Augļus nes mums miršana, Nāve, esi svētīta! Mirstot mēs kā spārniem skriesim, Kad uz Tēva mājām iesim.

Atdzejojis Kristians V. Brokhūzens (76)

Mūsu Tēvs
PATER NOSTER

(Draudze pieceļas)

Paklausī mūs, kad mēs Svētajā Garā līdz ar visiem taviem ticīgajiem lūdzam lūgšanu, ko mums ir mācījis tavs Dēls.

Draudze: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs vārds. Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā, jo Tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi mūžos. Āmen.

Liturgs aicina un draudze iet pie altāra saņemt Sv. Vakarēdienu, kas konsekkrēts Zaļajā Ceturtdienā. (Pie Dievgalda ir aicināti visi iesvētītītie. Neiesvētītītie, nākot pie altāra kopā ar dievgaldniekiem un uzliekot roku uz sava pleca, var saņemt svētību.)

Komūnija
COMMUNIO

Kristus miesa [par tevi nodota]. Komunikants: Āmen.

Kristus asinis [par tevi izlietas]. Komunikants: Āmen.

Liturgs (komunikantus atlaižot) Ejiet ar mieru! ✠

Noslēgums

Svētīšana
BENEDICTIO

Tas Kungs tevi svētī un tevi pasargā! Tas Kungs apgaismo savu vaigu pār tevi un ir tev žēlīgs! Tas Kungs paceļ savu vaigu uz tevi un dod tev mieru! ✠ **Āmen.**

Viss piepildīts! Viņš iet uz dusu, mans Jēzus savas acis slēdz, pats Dieva Dēls nu iemieg klusu, tā dzīves sauli tumsa sedz. Klāt Pestītājam nāves brīd's, Ak dārgais vārds: viss piepildīts!

Viss piepildīts, kā Dievs to spriedis, nu Viņa Vārds ir apklusis, mans Sargs un Pestītājs ir cietis un vēsā kapā iegājis. Tur guļ Viņš, vēsos autos tīts, Ak paties vārds: viss piepildīts!

Viss piepildīts! VĒL vienu lietu es, Jēzum mirstot, izlūdzu: Tev eņģeļi grib gādāt vietu, bet nāc man sirdī dusēt Tu, tur mājoklis Tev sataisīts! Ak jaukais vārds: viss piepildīts!

Salamo Franck, atdzejojis Roberts Bērziņš (101.)